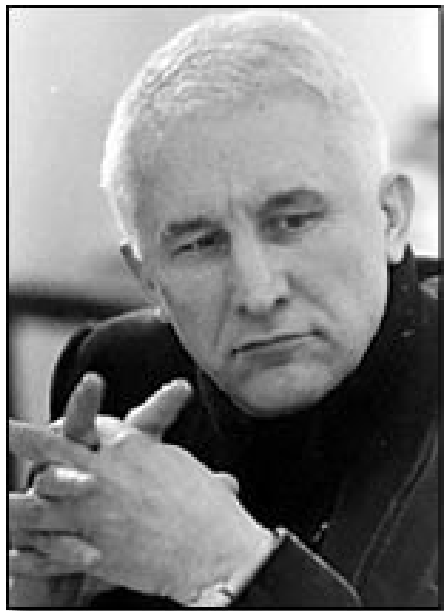

Ono što radi Đukanović nisu radili ni Boljševici

Ne znam da li je ikad ozbiljnije pitanje postavljeno na neozbiljniji i neodgovorniji način. Kako kaže narod - ima ljudi koji nemaju ni čiviju kad se nešto gradi, a imaju i ćuskiju kad se ruši. I kao da ih je sve više. Od svih privatizacija najzainteresovaniji su za privatnu državu. I to je u redu, ali tender mora biti regularan. Više Crnogoraca ima na Čukarici nego u Rovcima i dvije Morače. I oni hoće da na njemu učestvuju. Ako nijesu rezidenti, jesu starosjedoci. Zato te rasprave uzimaju pravac koji mora zabrinuti sve dobronamjerne ljude i prijatelje Crne Gore.

-Kako to da vlast u Crnoj Gori, koja na sva zvona govori o pravima Crnogoraca, Vas istovremeno u negativnom smislu naziva "terazijskim Crnogorcem", iako se upravo Vi borite za prava Crnogoraca?

- I za meteorološki izvještaj na TV-u daju samo mapu Crne Gore. Hoće da ubijede svoje gledaoce kako postoje oblaci, vjetrovi, magle, kiša, sunce koji su samo njihovi i koji iz Crne Gore ne izlaze. Zato nije čudo što se često čuje da je Crna Gora jedino ostrvo bivšeg boljševičkog arhipelaga, na kome je boljševizam ne samo preživio nego doživio najveći procvat, i to poslije propasti boljševizma. I zaista, na ono što se posljednjih godina odvažila crnogorska vlast boljševizam se nije usuđivao ni u svojim najsrećnijim danima.

-Usled očigledne podjeljenosti u Crnoj Gori oko državnog pitanja, može li doći do, kako sumnja crnogorska opozicija, ratnog referenduma koji bi destabilizovao i izazvao sukobe na samo na ovom prostoru već i u čitavom regionu?

- Nije čudo da su na ideju o nezavisnoj Crnoj Gori dolazili samo ekscentrični Crnogorci u ratnim prilikama. U redovnim vremenima su znali da nemaju nikakvih šansi. Ideja o zajedničkoj državi stara je koliko i Srbija i Crna Gora. Zasad ratuju samo sa zdravim razumom. Zovu nas navodni državljani i terazijski Crnogorci. Psuju nas da smo ovakvi i onakvi, a te psovke bi trebalo da budu razlog da nas liše prava glasa. Kažu da to što tražimo nema nigdje na svijetu, a tobož ne vide da ima u samoj Crnoj Gori. Prije dva dana je predsjednik Mesić posjetio hrvatsku zajednicu u Tivtu. Hrvati glasaju i u Hrvatskoj i u Crnoj Gori i to na običnim izborima, kamoli na referendumu za nezavisnu državu. I treba da glasaju. I to pravo Hrvatska nije isisala iz malog prsta. I mogla je da pristane na svaki uslov jer zna da je nezavisna Hrvatska volja njenih državljana. A njih je pet puta više nego državljana Crne Gore. Pa je to njima lako, a nama teško. Kad je tako prirodno da Mesić dođe kod svojih državljana u Tivat, što ne bi mogao Boris Tadić da dođe kod svojih ukućana i sunarodnika u Pivu? Možda zato što pauk ima više rebara nego što ima Srba na vlasti u Crnoj Gori, mada kažu da se na posljednjem popisu tako izjasnilo samo njih 32 odsto.

-Da li čitava ova referendumska priča teče u znaku Vašeg dela "Čeraćemo se još"?

- To je himna za referendum. I bio bih zabrinut kad onaj terazijski Crnogorac iz Brisela ne bi bio ovlašćen da izda onaj posljednji i najvažniji ćerti-fikat.

Izvor DAN
Rajka Raičević

Na kraju dečijeg kampa u manastiru Nova Gračanica

DANI ZA PAMĆENJE

Više od 300 mališana ovog leta je boravilo u tradicionalnom dečijem kampu na imanju manastira Nova Gračanica, potvrđujući da te 4 sedmice u životu mališana znače mnogo i da će se pamtiti za ceo život. Jedna od glavnih krivaca za uspešnu organizaciju i nezaboravne dane za sve prisutne mališane, je predsednica Federacije Kola srpskih sestara za Ameriku i Kanadu, Mira Anđelković.

"Svi smo veoma zadovoljni ovogodišnjim kampom, imali

poštuju pravila, ispunjavaju svoje obaveze."

Otac Serafim, student Bogoslovije u manastiru "Svete Trojice"(država Njujork), ove godine je drugi put u kampu.

"Deca su i pažljiva i radoznala, u zavisnosti od toga u kom su uzrastu i koliko im govorimo. Mlađi imaju mnogo pitanja, to su iskrena pitanja, starija deca malo manje pričaju, ali mi se trudimo da nađemo način da im se približimo. Mi predajemo veronauku, srpski jezik i muziku, i ja primetim da

Jedna od grupa dece iz kampa sa upravom

smo više od 300 dece, što je najveći rekord do sada. To je dokaz da idemo u pravom smeru, jer kamp obogaćujemo mnogim aktivnostima. Najatraktivnije za njih su poseta zabavnom parku "Great America", pa posete bioskopu, odlazak na bazen, ali oni uživaju i pored logorske vatre, i naročito na svečanim večerama, koje na kraju za njih u svečanoj atmosferi pripremamo. Nismo sa decom imali nikakvih problema, oni su dobro vaspitani,

oni na kraju gube koncentraciju, ali ja se trudim da predavanje popularizujem i da osetim njihov puls. Ove godine smo uveli i temu kampa, ovoga puta je to starateljstvo i u to ime smo rešili da im pomognemo da shvate kako mogu da se staraju, sami o sebi i jedni o drugima. Posadili smo hrast, zbog Badnjaka, koji je njihov doprinos da izraze opredeljenje za starateljstvo"

I ma ljudi koji nemaju ni čiviju kad se nešto gradi, a imaju i ćuskiju kad se ruši. Iako je pesnik Matija Bećković danas po političkoj osnovi čovek oko koga su njegovi zemljaci podeljeni, to ne menja činjenicu da se u svakodnevnom govoru Crnogorci pozivaju na "Reče mi jedan čovek", a poručuju: "Čeraćemo se još". Bećkovića ne treba posebno predstavljati, on je poznat kao pesnik, član je Srpske akademije nauka i umetnosti, a od nedavno je i potpredsednik Pokreta za evropsku državnu zajednicu Srbija i Crna Gora iz Beograda.

-Crnogorski premijer Milo Đukanović svojevrmeno Vam je uručio Njegoševu nagradu. Danas Vas Đukanović doživljava kao političkog neprijatelja. Ko je u međuvremenu promenio stav ili, kako kaže naš narod, okrenuo ćurak naopak?

- Nijesam nikome neprijatelj, pa ni gospodinu Đukanoviću. Nikome ništa ne osporavamo sem pravo da ukida naša prava. Naš pokret nije politička organizacija i sav naš program svodi se na traženje prava glasa na budućem referendumu. Ne verujem da na svijetu postoje državljani koji se za to pravo bore. Ono se podrazumijeva iz samog tog statusa. Oni kažu da mi to pravo nemamo, ali ne kažu koje imamo. Ne razumijem bijes kojim se dočekuje naš zahtjev. Solženjicin piše da je u jednom trenutku došlo do poboljšanja prilika u sovjetskim gulazima. Naime, mogle su se podnositi žalbe na presude. Žalbe nijesu nikada usvajane, ali podnosioci žalbi nijesu trpjeli nikakve posljedice. Nas kastiguju što podnosimo molbu i tražimo svoja prava. Koja država se ne bi radovala da u Srbiji ima 264. 000 svojih državljana? A kakav bi tek naš status bio da se Crna Gora odvoji, kad je ovakav sad dok smo u zajedničkoj državi!

-U posljednje vrijeme vlada otvoreni verbalni rat u kome se kao jedini argumenti u raspravama koriste teške reči. Da li to znači da reči gube smisao i da više ne predstavljaju ubojito oružje, ili političari gube kompas?

- Zajednička država ima sto mana, a nezavisna Crna Gora samo jednu. Ne može da se osnuje slobodnom, demokratskom voljom svojih državljana, ni da opstane ako se uspostavi kršenjem njihovih prava.